

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Att ta emot andlig vägledning från Herren Jesus Kristus

Äldste Paul V. Johnson – Förenta staterna
Områdessjuttio – President för området Europa

Äldste
Paul V. Johnson

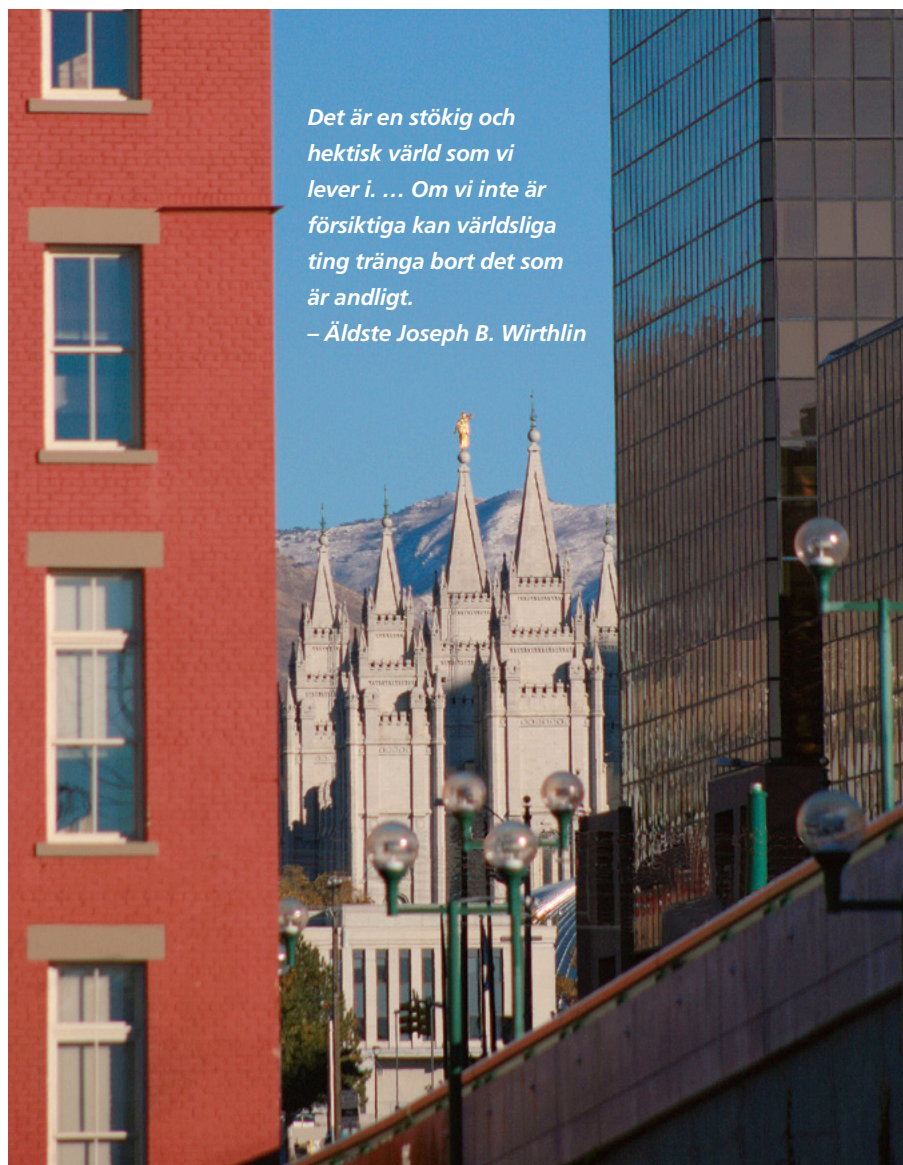
Har du någonsin upplevt en prövande situation och känt att du behövde vägledning från Herren? Han känner dig och ger vägledning när den är till störst hjälp. Vi kan öka våra möjligheter att känna och förstå hans vägledning.

Vägledning finns tillgänglig för oss på många olika sätt. Vi har tillgång till de heliga skrifterna och levande profeters och apostlars ord. Vi tar emot vägledning från andra ledare och dem som är närmast oss. Vägledning kan också komma genom drömmar, syner och besök men den mesta av den direkta inspiration vi tar emot kommer genom Andens stilla och milda röst. Herren sa: ”Jag skall tala till ditt förstånd och till ditt hjärta genom den Helige Anden ... Och se, detta är uppenbarelsens ande.”¹ Tankar kommer till våra sinnen och känslor till våra hjärtan. Anden kan kommunicera med oss genom tankar och känslor. Om vi inte är försiktiga så kan vi missa den här formen av kommunikation.

President Boyd K. Packer (1924–2015) sa: ”Anden tilldrar sig inte vår uppmärksamhet genom att ropa eller skaka med kraftig hand. I stället viskar den. Den smeker så försiktigt att om vi är upptagna kanske vi inte känner den alls. ...

Ibland gör den sig märkbar bara så starkt att vi kan lyssna till den. Men för det mesta kommer Anden, om vi inte

ger akt på denna stilla känsla, att dra sig undan och vänta tills vi kommer och söker och lyssnar.”²

Det är en stökig och hektisk värld som vi lever i. ... Om vi inte är försiktiga kan världsliga ting tränga bort det som är andligt.
– Äldste Joseph B. Wirthlin

Om Andens inspiration till större delen kommer genom tysta tankar och milda känslor, hur kan vi öka vår förmåga att känna igen den inspirationen? Om någon viskade till oss och vi kämpade för att kunna höra det så skulle vi naturligtvis försöka minska allt annat ljud som störde viskningarna och även försöka komma närmare den som viskade till oss.

Det finns saker i våra liv som skapar andligt "brus" och som kan störa vår förmåga att förstå och även känna Andens inspiration. Många av de medier som finns tillgängliga idag är inte uppbyggande och kan skapa andligt brus i våra liv. Vi kan också bli så uppslukade av sociala medier och så fokuserade på våra digitala enheter att vi missar de lugna tillfällena bortom världens larm som hjälper oss känna Herrens inspiration. Synd skapar andligt ljud i våra liv. Omvändelse, rätt gudsdyrkan på sabbatsdagen och att hitta en lugn stund för att studera evangeliet och begrunda och be för oss närmare Herren och tystar världens larm. Detta ökar vår förmåga att känna och förstå tankar och känslor från den Helige Anden.

Vi bör vara försiktiga och inte försöka tvinga fram eller insistera på vägledning från Herren i allt. Äldste Dallin H. Oaks har lärt att "en önskan att bli ledd av Herren är en styrka, men den behöver åtföljas av en insikt

om att vår himmelske Fader överlämnar många beslut åt oss själva. Att fatta egna beslut ger upphov till den utveckling som det är meningen att vi skall erfara i jordelivet. ...

Vi bör utforska i vårt eget sinne, använda den slutledningsförmåga som vår Skapare lagt inom oss. Sedan bör vi be om vägledning och, om vi erhåller den, handla enligt densamma. Om vi inte erhåller vägledning bör vi handla efter bästa förmåga. Personer som envisas med att söka efter uppenbarad vägledning i frågor som Herren valt att inte ge

oss direktiv om, kan dikta upp ett svar i sin egen fantasi eller utifrån förutfattade meningar. De kan till och med erhålla svar genom falska uppenbarelser."³

När vi lever våra liv i enlighet med våra förbund och finner sätt att dämpa världens ljud som finns runtom oss så kan vi lättare ta emot vägledning från Herren när han erbjuder det. ■

FOTNOTER

1. L&F 8:2-3.
2. Boyd K. Packer i Predika mitt evangelium, "Lär dig känna igen Andens maningar", s. 96.
3. Se Dallin H. Oaks, "Vår styrka kan bli vårt fall", *Nordstjärnan*, maj 1995, s. 15.

LOKALA NYHETER

Besök i Vendelsö församling av framstående katolik

Syster Ingrid Nilsson som ansvarar för kyrkans informationstjänst i Sverige har under en tid arbetat med att inbjuda andra samfund till ett sakramentsmöte. Syftet är att bygga broar av förståelse och att riva en del av de murar som fortfarande finns mellan olika trosåskådningar och samfund i vårt samhälle och land. En inbjudan gick ut till ett speciellt sakramentsmöte med fokus på vår Frälsare Jesus Kristus.

Av alla inbjudningar som gick ut återkopplade de flesta och tackade för inbjudan, men lät meddela att de inte kunde komma eftersom de höll sina egna gudstjänster samtidigt. Bara några dagar före sakramentsmötet hörde Kaj Engelhart av sig och anmälde sin önskan att närvara.

Kaj arbetar nära biskop/kardinal Anders Arborelius med interreligiös dialog för Katolska kyrkan på nationell nivå. Vi har lärt känna Kaj genom

vår delaktighet i Sveriges interreligiösa råd där många trossamfund i Sverige finns representerade. I sitt nära samarbete med kardinal Arborelius gav Kaj uttryck för kardinalens djupa intresse för just interreligiös dialog. Han ser detta som oerhört viktigt för att åstadkomma just det som syster Nilsson hade inbjudit till denna dag.

Sakramentsmötet hölls i Vendelsö församling i november 2017. Vi tog emot Kaj i entrén och småpratade en del om den nya kyrkobyggnaden i Handen. Han undrade lite om nattvarden och orienterade sig i hur det går till i vår kyrka.

Mötet var väldigt speciellt med en stark ande. Melvin Myhrberg talade om andliga erfarenheter i sitt liv. Charlotta Hägglund vittnade om Kristi kraft i våra liv. Genom sångtexter som hon reflekterat över återgav hon hur hon känner Herrens kärlek. Louise Foss talade om personlig uppenbarelse på ett tydligt och inspirerat sätt. Pablo Parada vittnade om sanningen i det som sagts och läste Jesajas profetior om vår frälsare Jesus Kristus. Dessa tal varvades med vackra musikstycken som inbjöd Andens ro och närvaro.

Efter mötet fortsatte vår dialog. Kaj uttryckte flera gånger hur personligt han hade upplevt att mötet varit: medlemmar som delade med sig av vardagliga och personliga erfarenheter om Gud och Kristus. Han uttryckte att det hade

varit en speciell upplevelse att få delta och hur härligt det var med familjer och barn samlade på detta sätt. Han frågade om skriftcitat ur Mormons bok som hade tagits upp i talen och vad det är för en skrift. Vi berättade att det var uppteckningar av forntida profeter som levde på den amerikanska kontinenten och hur dessa profeter bar vittne om frälsningsplanen och att Kristus skulle komma till jorden. Hans intresse fördjupades ytterligare då vi berättade att de som utvandrade var ättlingar till Josef som såldes av sina bröder till Egypten. Han uttryckte att även om han inte var präst i katolska kyrkan så har han haft ett livslångt intresse för den heliga skriften och undrade om han kunde få se ett exemplar av Mormons bok.

Vi fortsatte vårt samtal över en bit mat tillsammans med Ingrid Nilsson, Linda Norrbin och biskop Jerker Myhrberg. Vi talade om profeter, apostlar och biskopar, hur dessa kallas, och om prästadömet

och familjens betydelse. Han uttryckte att de kämpar med att hålla äktenskapets och familjens fana högt, men att det har blivit allt svårare och svårare i det rådande samhällsklimatet. Vi uttryckte hur vi också ser på familjen som instiftad av Gud och hur evangeliet hjälper familjer att möta världens påfrestningar. Under samtalet fann vi många gemensamma trosfrågor som ledde till djupare respekt och förståelse för varandra.

Vi skiljdes åt efter att syster Nilsson försett honom med den efterfrågade kopian av Mormons bok, men också Tillkännagivandet om familjen, musik av Mormon Tabernacle Choir, dokumentet Den Levande Kristus samt annat relevant material som beskriver vår tro och vårt budskap.

Det var en mycket fin och upplyftande dag på många sätt med en av våra katolska bröder! ■

*Marcus Karlsson, stavspremierad
i Stockholms södra stav.*

Ett andligt ämbete

När syster Eivor Hagman i höstas behövde avlösas från sitt ämbete som redaktör för Liahonas lokala sidor hade hon trofast verkat i detta uppdrag under tolv års tid. Det var syster Hagmans hälsosituation som hindrade

henne från att fortsätta med ett arbete som hon lärt sig älska. Hon berättar: Att vara redaktör för lokala sidorna är ett uppbyggande och andligt ämbete. Det ger glädje när man till exempel får in en liten berättelse från ett barn som

FOTO FAMILJEN HAGMAN

berättar om sin tro. Som redaktör läser man texten med "hjärtat" för att få rätt känsla och godkännande från Herren att texten är okej. Att känna Herrens hand i hur och vad som ska publiceras på de lokala sidorna har varit tydlig för mig.

Det har också funnits stora utmaningar. Syster Hagman förklarar vidare: Jag har fått lära mig att arbeta tekniskt med datorn – med hur man skickar bilder och dokument etc. Från början var det en skräck

och en stor utmaning för mig – hur skulle jag klara det? Jag fick fråga mina barn som visade mig och hade tålamod med mig och mina återkommande samma frågor! Men till slut kunde jag själv, och jag kunde till och med visa min man när han hade datorproblem!

I början var jag ensam i ämbetet med uppgiften att samla in artiklar. Det var en utmaning att få ihop åtta sidor och det har lyckats, förutom den senaste tiden då jag bara fått ihop fyra sidor. Det blev också då som Herren alltid hjälpte till när jag inte hade tillräckligt med text och deadline närmade sig. Då, dagen före deadline, kom det en eller två artiklar som gjorde att det räckte till de åtta sidorna. Detta hände ofta och visade mig att jag inte var ensam i ämbetet utan att jag hade Herren med mig!

Vi får verkligen tacka syster Hagman för all kraft hon har lagt ner i detta tidskrävande ämbete. Vi har väl alla berörts av de fina artiklarna som bundit samman oss som syskon i Sverige. Vi har inspirerats av det som berättats om de svenska medlemmarna på de lokala sidorna. Vi har fått tips på hur vi kan arbeta i våra ämbeten och vi har fått veta vad som händer i kyrkan runt om i landet. Tack också till alla som stöttat syster Hagman genom åren med material till de svenska sidorna. ■

Ny lokalredaktör

S om ny lokalredaktör för Liahona har Terez Nilsson, från Lunds församling kallats. Hon hoppas på gott samarbete med medlemmarna i vårt avlånga land, så att Liahonas lokala sidor kan spegla hela Sverige. Tveka inte att vända er till henne om ni vill bidra med artiklar eller tips. Bjud gärna in henne till de grupper, hemsidor och nyhetsblad som finns i lokala enheter.

Terez Nilsson

terez.nilsson@gmail.com

0708-430416

Kromhult 202, 24165 Harlösa ■

FOTO EMMA HELD

Missionskedjan

I mitten av 80-talet, på en kursgård i Rönninge, berättade Addi Hansson för Mats-Einar Jakobsson om frälsningsplanen. Mats-Einar säger att Addi, som då hade lämnat kyrkan, ändå bar sitt vittnesbörd med stor kraft. Han uppmuntrade Mats-Einar att fasta och be om det han berättat. Addi har nu avlidit, men spåren efter hans gärningar på jorden blir tydliga när man ser vilken betydelse hans villighet att dela med sig av evangeliet har haft.

Mats-Einar döpte sig i Trollhättans församling i november 1985 och gifte sig sedan med den återvända missionären Susanne Jansson från Jönköping. Paret flyttade så småningom till Stockholm. När en vän bosatt i Skåne en gång erbjöd Mats-Einar att övernatta hos henne, berättade han att han av princip inte bor hos ensamstående kvinnor. Då väcktes en nyfikenhet hos Lena Carlsson. När Mats-Einar vid ett annat tillfälle pratade om andra principer han hade, frågade Lena var han fick alla sina principer ifrån. ”Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga”, blev svaret.

Den handlingskraftiga Lena kontaktade då kyrkan, men ångrade sig omgående. En dag knackade missionärerna på hos Lena. Hennes unge son, som var ensam hemma, var säker

FOTO MATS-EINAR JAKOBSSON

FOTO TEREZ NILSSON

FOTO LENA CARLSSON

FOTO ALIYA QURESHILANGI

på att det var kriminalpolisen. Efter tre månaders försök av missionärerna att komma i kontakt med Lena svarade hon en dag i telefonen. Lena blev

omedelbart omfamnad av den Helige Anden och hon bad missionärerna att komma fort. Samma dag fick hon besök av två ståtliga äldster. Lena fick

ett starkt vittnesbörd om evangeliet och hon döptes lite senare.

När en av Lenas väninnor, Nilla Holmin, i ett telefonsamtal flera år senare kände sig besviken över hur man hade behandlat henne i den kyrka hon gick till, berättade Lena om "sin" kyrka. "Och jag berättade verkligen allt, även sådant jag själv tycker är lite konstigt med kyrkan, och där satt Nilla och höll med om allting!" Lena vilade inte många sekunder. Redan nästa dag var det två missionsnärssystrar som hade en konsert i kyrkan i Lund. Nilla följde med dit och fick en fantastisk andlig upplevelse när hon lyssnade till systrarnas pianomusik och till deras vittnesbörd. Nilla döptes bara nio dagar senare.

Direkt efter dopet kände Nilla en stark maning: Nu måste du ta hit Ola också! Sagt och gjort. Nilla pratade med sin unga vän Ola Wiebe som glatt följde med till kyrkan. Så farligt kunde det ju inte vara, tänkte han, han hade ju haft en kompis i basketlaget som var "mormon"! Ola hade många frågor, men han kände att kyrkan hade ett gott inflytande på honom. Ola blev medlem i kyrkan. En inspirerad hemlärare, som läst vid kyrkans universitet på Hawaii, såg att Ola kunde ha nytta av en liknande tid långt bort från sin gamla miljö i Lund. Ola sökte till Brigham Young-universitetet och kom in där. Han träffade så småningom

Mele Loketi, en återvänd systemmissionär från Tonga, som också studerade ekonomi vid BYU Hawaii. Ola och Mele vigdes i Laie tempel 2014 och när deras studietid var slut flyttade de till Olas hemstad tillsammans med sin lilla dotter Lili. Mele verkar nu i Unga kvinnors presidentskap i Lund och Ola

är rådgivare till äldstekvorumets president. Vi har antagligen inte sett slutet på denna fantastiska missionskedja. Ola har ofta med sig vänner till kyrkans möten.

Känner ni till andra missionskedjor i kyrkan i Sverige? Vi vill gärna skriva om dem också. ■

Vet ni vad ploggnig är?

Det vet syster Ann-Jeanette Bentzen, som är bosatt mitt i skånska Hörby. Man joggar och plockar skräp samtidigt! Tidigt på morgonen nästan varje dag ger sig Ann-Jeanette ut på en fem kilometer lång motionsrunda. I början slogs hon av hur mycket skräp som låg slängt på gatorna. Kanske kunde hon göra en samhällsinsats samtidigt som hon fick sin motion? Som ploggaren Erik, som hon sett på TV, utrustade hon sig med plastsäck och plockpinne. Motionsrundan fick ny mening och hon tyckte att det var jättekul. På bilden syns Ann-Jeanette tillsammans med systemsönerna Edon och Anton.

Ann-Jeanettes tilltag har gett stort gensvar bland Hörby-borna som glatt hälsar på henne och tackar. Några gånger har hon fått sällskap av andra som vill hjälpa till. En medlem i kyrkan föreslog att hon skulle göra

en Facebook-grupp om sin ploggnig, vilket hon också gjorde med hjälp av en ung man i grenen. Gruppen har nu 700 medlemmar! I gruppen lägger hon ut bilder på skräpet och berättar om vad pengarna hon tjänar ihop genom att panta flaskor och burkar går till. Hon har kunnat stötta ett vattenprojekt i Afrika som medlemmar i kyrkan driver. Hon har hjälpt en ensamstående fyrbarnsmamma som inte fick ut sin lön i december. Pengar har gått till föreningen Stödkassen som bland annat ordnade så att gamla och behövande i Kristianstad fick varsin semla på fettisdagen. En förening som arbetar mot hedersrelaterat våld har också fått stöd. Listan kan göras lång. Läs gärna mer på Facebook-gruppen som heter Håll Hörby rent.

Ann-Jeanette har fått mycket uppmärksamhet från tidningar och radio,

FOTO CHRISTIAN BENTZEN

och kanske får vi anledning att återkomma till henne då andra spännande följder av detta arbete är i sikte. För er som blir oroliga för Ann-Jeanettes säkerhet kan vi berätta att maken Christian, som verkar som grenspresident i Kristianstad, har utrustat henne med överfallsspray och en Gopro (en slags filmkamera). ■

FOTO ANN-JEANNETTE BENTZEN

De unga i Västerhaninge bjöd de äldre på middag

Alla pensionärer i Västerhaninge församling blev glatt överraskade när de en kväll i mars blev bjudna på middag av Unga män och Unga kvinnor. Och det var ingen dålig middag.

Vi fick en sprudlande dryck i foajén, alla damer fick stolar utdragna av en artig ung man i vit skjorta och fluga. På de vackert dekorerade borden fanns goda räksnittar. I väntan på huvudrätten ledde Malcom Wirén och Bruce Drennan en frågesportävling. Vi fick stränga tillsägelser att inte titta i mobilerna eller samarbeta. De tjugo frågorna handlade om allt från kemiska tecken till modern musik.

När vi rannsakat våra kunskaper blev vi högtidligt serverade kyckling med ris och grönsaker, som inte var gröna

utan fick oss att tänka på lakrits- och hallonbåtar, jättegoda. Till det en utsökt sås. Desserten var inte sämre den, fransk kladdkaka med grädde och glass. Receptet dök upp dagen efter på församlingens hemsida, så många hade nog frågat efter det. Vinnaren av frågesporten kungjordes med fanfar och belönades med chokladkartong. Det var Björn Lidin som klarat flest frågor.

Tack till Johanna Höglund som vi inte såg till på hela kvällen, men som basade i köket med den äran, och till alla unga kvinnor och unga män och deras ledare som ordnade en så härlig kväll för oss "gamlingar". (Nu grubblar vi på vad vi kan överraska dem med.) ■

Inger Höglund

FOTO: INGER HÖGLUND

LOKALA SIDOR

BUDSKAP FRÅN ÖMSÄTTETS LEDARE

Finn ditt personliga kung Benjamin-tal på Generalkonferensen

Generalkonferensen är ett viktigt tillfälle för oss alla som är medlemmar i församlingen. Här samlas vi för att dela med oss av våra tankar och erfarenheter. Det är också ett utmärkt tillfälle att träffa andra medlemmar och diskutera våra gemensamma frågor. Vi kommer att ha ett program som innehåller både teologiska och praktiska ämnen. Vi ser fram emot att se er alla på plats!

Anders Axelsson

LOKALA SIDOR

BUDSKAP FRÅN ÖMSÄTTETS LEDARE

Sabbatsdagens i hemmet

Hemmet är ett utmärkt ställe att spendera sin sabbatsdag. Det ger oss en chans att vara tillsammans och dela med oss av våra tankar och erfarenheter. Vi kan också använda denna tid till att läsa bibeln och diskutera våra gemensamma frågor. Vi ser fram emot att se er alla på plats!

Anders Axelsson

LOKALA SIDOR

BUDSKAP FRÅN ÖMSÄTTETS LEDARE

Hur upptagen jag än är, lever jag för söndagen!

Söndagen är ett viktigt tillfälle för oss alla som är medlemmar i församlingen. Det ger oss en chans att vara tillsammans och dela med oss av våra tankar och erfarenheter. Vi kan också använda denna tid till att läsa bibeln och diskutera våra gemensamma frågor. Vi ser fram emot att se er alla på plats!

Anders Axelsson

Det är viktigt att vi alla som är medlemmar i församlingen tar tillvara på våra söndagar. Det ger oss en chans att vara tillsammans och dela med oss av våra tankar och erfarenheter. Vi kan också använda denna tid till att läsa bibeln och diskutera våra gemensamma frågor. Vi ser fram emot att se er alla på plats!

Jag tycker mycket om söndagen

ARTIKLAR TILL LOKALA SIDORNA

Har du någon upplyftande nyhet, missionärserfarenhet eller övrig händelse som du vill dela med dig av? Tveka inte att höra av dig till *Liahona* på liahona.lds.sverige@gmail.com. Rubrikerna vi söker är: Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) samt LäsaKommentar. ■